

இலக்கிய சந்திப்பில் பல தலைப்புகளில் சில பிரமுகர்கள் மாறி மாறி கதைத்தனர். இவர்கள் அனைவரும் எப்பிரச்சனையையும் தீர்வையுமே வகைகாத்ததுடன், பிரச்சனைகளிலுள்ள அரசியலையும் ஆராயாமல் திட்டமிட்டே கைவிட்டனர். பிரச்சனைகளிலுள்ள அரசியலையும் கதைக்க முற்பட்டபோது அவர்களுக்கு கருத்துச் சூதந்திரத்தையே மறுத்தனர். இப் பிரமுகர்கள் பார்வையாளர்களை மாணவர்களாக மட்டும் இருக்கக் கட்டித் தமது புத்திஜீவிதனத்தையே காட்ட முனைந்தனர். இவர்களினால் வகைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் பாடசாலையில் ஆசிரியர்கள் கற்பிப்பது போல் வறும் தகவல்களை மார்க்சிசத்துக்கு விரோதமாக (ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் போராட்டத்திற்கு எதிராக) ஒதினர். இவர்கள் பிரச்சனையின் தோற்றுவாய்க்கோ, அதற்கான தீர்வையோ முன் வகைகாது புத்திஜீவிதனத்தைக் காட்டினர்.

சஞ்சிவி இதழ் 21 இல் உதிசபாபதி என்பவரால் சூட்டிக்காட்டப்பட்ட விடயத்தை மீண்டும் சூட்டிக்காட்டுகிறோம். அவர் சொல்வது போல் இலக்கியச் சந்திப்பு கருத்துக்கள் மீது தீர்வையே வதைத்ததா?

நான் நின்கைக்கிறேன் தீர்வையே சொல்லாமல் தப்பித்துக்கொள்வது தமது முகங்களையே காப்பாற்றிக்கொள்ளவே தவிர வேறில்லை. எங்கே தமது முகத்தின் அடையாளம் தெரிந்துவிடாமோ என்ற மனப்பயம்! மனப்பிரமை!

சமீபம் என்பது தனிமனிதர்களின் கட்டம். தனிமனிதப் பிரச்சனைகள் நாளைய சமீபப் பிரச்சனையாகலாம். தனிமனிதனுக்கு உணவில்லையெனில் ஜெகத்தினையே அழித்திடவோம். எனக் கண்ணினான் பாரதி. எனவே தனிமனிதனுக்கு ஏற்படக்கூடிய பிரச்சனைகள் பற்றி பச்சுவதிலோ, எழுவதிலோ, விவாதிப்பதிலோ, விமர்சனப் பார்வையுடையது தவறதேயும் காணமுடியாது. இதனால் பயனுள்ள விவாதிப்புகள் எம்முன் எழலாம். அவை ஆரோக்கியமானவையாகவே கொள்ளப்படும். இது இப்படியிருக்க எழுத்தாள பயில்வான்கள் தம்மை ஏன் மறைத்துக்கொள்ள

Written by பி.இரயாகரன்

Friday, 28 November 2008 19:23 -

வணை டும். அவசியமில்லை. - நன்றி ஐந்தாம் பருவம்.

இதை மாவோ நாம் எந்த விசயத்தைச் செய்தாலும், அதன் உண்மையான சமீபநிலைகள், அதன் இயல்பு, இதர விசயங்களுடன் அதன் உறவுகள் ஆகியவற்றைப் புரிந்து கொண்டாலொழிய அதை ஆளும் விதிகளை அறிய மாட்டோம். அல்லது அதை எப்படிச் செய்வதென அறியமாட்டோம். அல்லது அதை நன்றாக செய்யமாட்டோம். என்பது யாரும் அறிந்ததே. - நன்றி சீனப் புரட்சியுத்தத்தில் யுத்தநீதிப் பிரச்சன்கள்.

அகநிலையாகவும், ஒருதலைப்பட்சமாகவும், மலேலோட்டமாகவும் பிரச்சன்களை அணுகுபவர்கள் தான்களத்திற்கு வந்த அதே கணத்தில், சமீபநிலைகளை ஆராயாமலும், விசயங்களை முழுமையாக (அவற்றின் வரலாற்றையும் அவற்றின் இன்றைய நிலைமையையும்) நோக்காமலும், விசயங்களின் சாரத்தை (அவற்றின் இயல்பையும் ஒரு விசயத்துக்கும் இன்னொன்றுக்கும் இடையிலுள்ள அக உறவுகளையும்) ஊடாருவிப் பாராமலும், தாம் சரியென்று கருதி கட்டளைகள் அல்லது உத்தரவுகள் இடுவர். இத்தகைய நபர்கள் தடுக்கி விழுவது திண்ணம்.

- நன்றி-----நடமைமுறை பற்றி----

இப் பிரமுகர்கள் அபிப்பாயைக் கைவிட்ட பிரச்சன்கள் மீது, எமது கருத்தை மிகச் சுருக்கமாக முன்வைக்கிறோம்.

முடியும்.

சென்னை மருத்துவ கல்லூரி மருத்துவ கல்விப் பரீட்சைக் கட்டுப்பாட்டுக் கழகம்

இது தொடர்பாக பலர் தங்களுடைய கருத்துக்களைக் கீழ்க்கண்டவர்கள். இன்று ஜரோப்பிய ஒன்றிணைவு என்பது உள்மூரண்பாடுகளின் ஏன் உருவாகிறது. என்ற பிரச்சனையில் அடிப்படையாகப் பிரச்சனையைக் கையிட்டுனர். இன்று சர்வதேசப் பொருளாதார நெருக்கடியும் முன்னணிக் குவந்த ஜப்பான், ஜெர்மனி போன்ற நாடுகளின் வளர்ச்சியும், அமெரிக்க இராணுவப்பலத்தின் மீண்டும் உலகநாடுகளிலே பட்ட சந்தைக்கான போட்டியைத் தொடர்ந்து உருவானதே ஜரோப்பிய ஒன்றிணைவு. இங்குள்ள பிரச்சனை முற்றுமுழுதாக மீண்டும் உலக மக்களையும் சூரண்துவதே. 1ம் 2ம் உலகயுத்த காலத்தில் முன்னைய நிலையில், இன்று உலகம் மறுபங்கீடு செய்ய முன்னைய நிலையில் தனித்து சூரண்துவ இயலாதினெப் புரிந்து கொண்ட ஜரோப்பிய நாடுகள், தமக்கிடையில் பல மூரண்பாடுகளிருப்பினும் சூரண்துவதில் ஜக்கியப்பட்டுள்ளனர். ஜக்கியப்பட்டு சூரண்துவ அமைப்பை ஒரு வர்க்கப் போராட்டத்தின்கீழாக (சூரண்துவ இல்லாமல் செய்வதற்கு) மட்டுமே வற்றி கொள்ள முடியும். மாறாக இப்படியிருக்கும் அப்படியிருக்கும் சோல்லுவதால் யாரும் எதையும் செய்துவிட முடியாது. மாறாக இம்மாதிரியான சூரண்துவில்லாமல் ஒழிப்பதற்கு மக்கள் இயல்பாகவே ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொண்டு ஜக்கியத்தை நோக்கி நகர்வார்கள். இந்நாடுகள் தமக்கிடையில் சந்தைக்காக போட்டியிட்டுக் கொண்டே மக்களைச் சூரண்துவதில் ஜக்கியப்படுகின்றனர். இப்பிரச்சனையைச் சுட்டிக்காட்டத் தவறியதுடன். ஜரோப்பிய ஒன்றிணைவில் இலாபநட்டம் பார்ப்பது போல் ஒரு முதலாளி நிலையில் நின்று பிரச்சனையைத் திசை திருப்பினர். எப்போதும் ஒரு பிரச்சனையின் அடிப்படையை அறிவது மட்டுமின்றி அதற்கான ஒரு தீர்வையும் முன்வைக்க வேண்டும். இல்லாமல் முதலாளிகள் போன்று நன்மைகளையும், தீமைகளையும் பற்றி பச்சுவதால் ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் எதையும் சாதிக்க முடியாது. சில பிரமுகர்கள் தங்களை பிரமுகர்களாக எண்ண மட்டுமே முடியும்.

இத்தலைப்பில் நால்வர் பச்சினார்கள். இது தொடர்பாகப் பலர் தங்களையே கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். பச்சிய நால்வரில் இருவர் ஜரோப்பிய இலக்கியத்திலிருந்து விலகி தமக்குத் தெரிந்த மொழிபற்றிக் கததைத் தனர். இவர்கள் எப்போதும் எத்தலைப்பை எழுப்பினும் இறுதியில் அதில் வந்து நிற்பர். இதனை பாரதி என்பவரும் சுட்டிக்காட்டினார். ஜரோப்பிய இலக்கியமும் நாமும் என்றால் ஜரோப்பிய இலக்கியப் படைப்புக்களை மொழிபெயர்த்தல், வாய்மீலம் சொல்லல்..... என்பவழிகளுடாக வளையப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் அப்படிப் பெரிதாக வளிக்கொண்டு வராத நிலையில் இந்நிகழ்ச்சியை நடத்தியவர்கள் வளிக்கொண்டுவந்த ஒரு விடயத்தை ஆராய்வோம். ஏனெனில் அவர்கள் எதைச் செய்ய முற்பட்டுள்ளனர் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். கலாமோகன் என்பவர் ஒரு கதையை வாசித்தார். அவர் கதையை வாசிக்க முன்பு தான் எதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்பதை விளக்கும் போது, எல்லோரிடத்திலும் நின்றும் வறோபட்டு உண்மையை உரைப்பதற்கு எந்தப் பயமுறுத்தலுக்கும் அஞ்சாது சொல்வதாகக் கூறி வாசிக்கத் தொடங்கினார். அவர் தொடர்ந்து வாசித்த கதை அவர் போர்த்தியிருந்த போலிமுகமிடிக் தான் என்பதைப் பார்க்க முடிந்தது.

ரசியாவில் 1905ம் ஆண்டுகளில் ஒரு இளைஞனால் ஒரு கோமகன் கொலை செய்யப்படுகிறான். அவனைக் கொலை செய்யும் படி கூற முன்பு, அவன் இயக்கத்திலிருந்த ஒரு பெண்ணை விரும்புவதும், அவள் கடமையை உணர்த்தி அனுப்புவதும், அவன் கொலை செய்யாமல் திரும்புவதும், இரு சிறுவர்கள் அவனுடன் (கோமகனுடன்) வந்ததால் கொலை செய்யவில்லையென அவன் காரணம் கூறுவதும், அவனின் நண்பர்கள் அவனைக் கோழியை நகைப்பதும், அதனால் உந்தப்பட்டு அவன் சவால் விடுவதும், பின் கோமகன் அவனால் கொல்லப்பட்டதும் விதவை மனவியின் களேவிக் கண்களும், அவனையொருக் கூற்றவாளியாக இச்சமீகத்தின் முன் ஒரு பயங்கரவாதியாகக் காட்டியிருந்தார் அந்த பிரஞ்சு எழுத்தாளர். இக் கதையில் கலாமோகனுக்கு உடன்பாடு இருந்தபடியால் தான் அவர் இதனை வாசித்திருந்தார். முற்போக்கு என சொல்லிக் கொள்ளும் கலாமோகன் போன்றோரின் அரசியல் எந்த விதத்திலும் முற்போக்காக இருப்பதில்லை. இக் கதையின் மீது விமர்சனத்தை சபையோர் வகைகாது கதைட்டி ஆரவாரித்ததினிடாக சபையிலிருந்து முற்போக்குகளும் அவரின் பக்கமே இணைந்து கொண்டனர்.

Written by பி.இரயாகரன்

Friday, 28 November 2008 19:23 -

நாம் இக் கதையை விமர்சிக்க முன், நாம் எந்த தனிநபர் பயங்கரவாதத்தையும் ஏற்பவர்களல்ல. ஒரு தனிநபர் பயங்கரவாதத்தை செய்பவனின் நடவடிக்கை ஒட்டுமொத்த அரசு பயங்கரவாதத்தை மக்கள் மீது நடத்தும் அரசுக்குமிடையில் அவனின் நடவடிக்கையில் நியாயம் இருக்கும். ரசிய சமூதாயத்தில் ஒரு கோமகன் எப்படி உருவாகிறான். அவனின் சொத்துக்கள், அதிகாரங்கள் பற்றி மௌனம் சாதிக்கும் இவர்களின் நோக்கு என்ன என்பதை புரிந்து கொள்ள முடியும்; ரசிய சமூதாயத்தில் ஆட்சியிடத்திலிருந்த கோமகன் கொல்லப்பட்ட பின்பு அவனின் விதவை மனைவிக் காக கண்ணீர் வடிக் கும் கலாமோகன், அக் கோமகனுடன் மனைவியும் இணைந்து நடத்திய ஆயிரக் கணக்கான மக்களின் படுகொலையைப் பற்றிக் கதகைகத்தயாராக இல்லலை. ஏன் அவர்கள் எந்த சொத்துக்களும்ற்ற பட்டினிப் பாட்டாளர்கள் தானே. கோமகன் வீசியறியும் சில்லறைகளுக்கு அடிபடும் மக்கள் தானே என்ற நினைப்பு கதையை வாசித்த கலாமோகனுக்கு மட்டுமின்றிக் கதைட்டி ஆரவாரித்த முற்போக்குகளுக்கும்மேனென எண்ணத் தோன்றுகிறது. இக் கோமகன் அங்கு மக்களை ஒட்ட உறிஞ்சி அவர்கள் சாப்பிடுவதற்கில்லாமல் குளிரில் நடுங்கி நாளாந்தம் இறந்துகொண்டிருந்த போது அக் கோமகனுக்கோ அவரின் மனைவிக் கோ கண்ணீர் வரவில்லை. ஏன் கதையை வாசித்த கலாமோகனுக்கே கண்ணீர் வரவில்லை. ஆனால் தனது கணவர் இறந்தவுடன் கண்ணீர் விடும் அப்பண்ணின் சோகத்தில் ஆழ்ந்து விடும் கலாமோகன், கண்ணீர் வடிப்பது எதன் அடிப்படையிலெனின் சூரண்டும் வர்க்கத்தின் இழப்புக்காகவே. இதனிடாக பின்னால் வந்த பாட்டாளிகளின் ஆட்சியையும் வறறுப்பதையும் பார்க்க முடிகிறது. கதையை வாசித்தவர் சோவியத்தில் சூரண்டல் நடப்பதை விரும்புவதுடன், சோவியத்தின் இன்றைய மாற்றத்தையும் வரவற்றே பவரே.

அரசு பயங்கரவாதத்திற்கெதிராக போராடும்பவர்களே(எந்தவகையானதெனினும்) பயங்கரவாதிகள் (கோமகனைக் கொன்றவனைப் போல்) எனப்பட்டம் சட்டமும் அரசுகளும், இவ்வழித் தாளர்களும் ஏகாதிபத்தியத்தின் சிறப்பான சவேகர்களே. இக் கதையில் அவனின் காதல் உணர்வுகளைக் கடமை என்றும். பயந்தாங்கொள்ளி என்றும் சொல்லி அவனை வணேடும்மென்றே இக்கொலையைச் செய்வதற்கு அனுப்பியதாக கதை சொல்லப்படுகிறது. இங்கு புரட்சியை விரும்பும் இளைஞர்களை கொச்சைப்படுத்துவதாகவும், நிரப்பந்தம் காரணமாகவே இப்படி ஈடுபட்கின்றனரெனச் சொல்லி, ஒரு புரட்சிக் கெதிராக கலாமோகன் கதை சொல்ல அங்கிருந்த முற்போக்குப் பிரமுகர்களும் கதைட்டினர்.

அவ் இளைஞன் கமோகனகைக் கொலை சயெ்து விட்டான். கமோகனின் மனைவி அவனை சந்திக்கிறாள். தனது கணவனுக்காக கண்ணீர் வடிக்கிறாள். ஆனால் அவ்விளைஞனுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டதற்கெதிராக கதகைக் கவிலலை ஏன்? இதுபற்றி கலாமகன் ஏன் கண்ணீர் வடிக்கவில்லை. இதிலிருந்து அக் கமோகன் சார்ந்த அரசமைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும் கலாமகனும், சகபாடிகளும் முற்போக்கு என்றதற்கு அர்த்தமென்ன? இக் கதையைப்போ, கதையை வாசித்த கலாமகனையோ விமர்சித்தால் சிலருக்கு கோபம் வரக்கூடும். ஆனால் எம்மால் இப்படிப்பட்ட கதகைகளைக் கேட்டுத் தலையாட்டிக் கதைப்பிவிட முடியவில்லை. இச்சந்தர்ப்பத்தில் தான் அசோக் என்பவர் கேட்டார். ஓடக்கப்பட்ட மக்கள் தொடர்பான கதகைகள் வரவில்லையே? என்று. இதனைக் கேட்கக் கூடாது என சிவசகேரம் தடுத்ததுடன் எமக்கெதிராகவும் தாக்குதலை நடத்தினார். ஓடக்கப்பட்ட மக்கள் தொடர்பான கதகைகள் எத்தனையோ இருக்க இக் கதையை வாசித்த கலாமகனும் அதை அங்கீகரித்த சிவசகேரம் போன்றோர்களும் இச்சமீகத்தில் தம்மைத் தாம் முற்போக்குவாதிகளெனச் சொல்வதற்கு எந்தவொரு அடிப்படையும் கிடையாது. மலேயம் அசோக் என்பவர் இக் கதையின் ஆசிரியரை இந்திய எழுத்தாளர்கள் புதுமைபித்தன்போன்றோருடன் ஒப்பிட்டபோது நித்தியானந்தன் விழுந்தடித்து இல்லை என உரத்த குரலில் கூறி கதையை ஆசிரியரைப் பாதுகாத்தார். எமக்கு இக் கதையை ஆசிரியரைத் தெரியாது. அது போல் அவரின் எழுத்துக்களையும் வாசித்ததும் கிடையாது. ஆனால் அவர் எழுதிய கதையைக் கேட்டபோது அது ஓடக்கப்பட்ட மக்களுக்கெதிரானது என்ற வகையில் ஓடக்கப்பட்ட மக்களுக்கெதிராக எழுதும் எந்த எழுத்தாளர்களிடமும் ஒப்பிடக் கூடியவரே. இதில் நித்தியானந்தன் காப்பாற்றப் புகப்பட்டது கமோகனின் வாழ்வையும் சொத்துரிமையையும் தான். நித்தியானந்தன் போன்றவர்கள் ஓடக்கப்பட்ட மக்களுக்கு மட்டுமின்றி அவர்களின் போராட்டத்திற்கும் எதிரானவர்களென்பதை இக் கதையை ஆசிரியரைப் பாதுகாக்க முற்பட்டதன்மூலம் தெளிவாக இனம் காட்டப்படுகிறது.

ஐந்தாம் பருவம் கல்வியியல்

ஓவியக் கண்காட்சியில் நான்கு ஓவியர்களால் வரையறுக்கப்பட்ட ஓவியங்கள் பார்வைக்கு வகைக்கப்பட்டிருந்தன. ஓவியங்கள் புரியவில்லை ஏன்? என்ன அவலத்தையிரதிபலிக்கின்றன, ஓவியங்கள் முன்னைய ஓவியர்களின் தழுவல்களாக வளர்ந்துள்ளன என்ற குரல்கள் பல வளர்ந்து. ஒரு ஓவியன் வானத்திலிருந்து ஓவியங்களைப் பெற்று விடுவதில்லை. சமீக இயக்கத்தில் அவனைப் பாதிக்கும் விடயங்களைக் கொண்டே அவன் ஓவியங்களைத் தீட்ட முயற்சிக்கிறான். அவனுக்கு முன்னைய ஓவியங்கள் சில பாதிப்பைக் கொடுக்கலாம். அவைகளிலிருந்து தழுவல்கள் உருவாகின்றன. ஒரு ஓவியன்

சிறந்த ஓவியனாக மாற வணைட்டுமாயின் அவன் சமீக இயக்கத்தில் இயங்கவணைட்டும். அதாவது சமீக இயக்கத்தில் இணைந்து போராடும் போது மட்டுமே அவனால் சிறந்த ஓவியங்களை வரைய முடிகிறது. அதை விடுத்து பிற்போக்கு அரசையும், அச்சமீக அமைப்பையும் முழுமையாக நிராகரிக்காமல் அந்நியப்பட்ட நிலையில் வரையும் ஓவியங்கள் ஒருபோதும் ஓடக்கப்பட்ட மக்களால் ஏற்கப்படவதில்லை.

ஓவியங்கள் எதுவாயினும் ஒரு பகுதி மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றது. ஓவியத்தில் வளையாகும் சம்பவங்கள் ஓடக்கப்படுபவர்களுக்கு அல்லது ஓடக்கப்பட்ட மக்களுக்கு சார்பாக அமைந்த எந்த ஓவியமும் இதிலொரு பிரிவினரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. ஒரு ஓவியனின் ஓவியங்கள் அவன் எதன் பக்கத்தைச் சார்ந்தவன் என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டிவிடும். ஓவியங்கள் சிறப்பான கருத்தைப் பிரதிபலிக்க ஒரு ஓவியனுக்கு அரசியல் பார்வை இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் ஓவியம் சிறப்பாக வளையப்படுவதுடன் அது மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. இங்கு ஓவியம் விளங்கவில்லை என்ற வாதத்தை எடுப்பின், சில ஓவியர்கள் ஏதாவது கோட்களைக் கிறுக்கி விட்டு அதை ஓவியம் என்பார்கள். அவ் ஓவியங்கள் யாருக்கும் (ஏன் வரைந்தவர்க்கே) புரியாது. ஓவியம் என்பது சமீகத்திற்கு சிலப் பிரச்சனைகளை வளையக் காட்டப்பட வேண்டும். அப்படி வளையக் காட்ட முடியாத ஓவியர்கள் தங்கள் போலி முகங்களைப் பாட்ட முன் வராமல் ஏதாவது வரைந்து விட்டு அதை ஓவியம் எனச் சொல்லி விடுவார்கள். இதைப் பொதுவாக புகழ் பெற்ற மூதலாளித்துவ ரீதியிலான ஓவியங்களிலும், தம் புகழைக்காக சில பிரமுகர்கள் வரையும் ஓவியங்களிலும் காணலாம். ஓவியக் கண்காட்சியில் வகைக்கப்பட்ட ஓவியங்கள் தொடர்பான விமர்சனத்தைத் தலமை தாங்கியவரை முன் வகைக்க கோரியபோது அதை விமர்சிக்காமல் நழுவி விட்டார். இந்த நிகழ்வை எமக்கருகில் இருந்த நித்தியானந்தன் ஜெபாலாண்டம் நல்ல காரியம் செய்தார் எனக் கூறினார். இங்கு விமர்சனம் வகைப்படுத்தத் தவிர்த்த நிகழ்வையிட்டுக் கூறிய கருத்து, கருத்துக் கூறுவதைக் (முரண்பாட்டை) கண்டு அஞ்சுவதுடன் ஓர் ஓவியனின் வளர்ச்சியைத் தடுக்கும் வகையில் அமைந்ததுமாகும். ஓர் ஓவியன் விமர்சனத்தை எதிர்நிலையில் நின்றும், பார்ப்பானாயின் அவன் புகழை மட்டும் எதிர்பார்த்து ஓவியம் வரைபவனாக இருப்பதுடன், அவன் சிறந்த ஓவியனாக மாற முடியாது.

இத்தலைப்பில் பச்சியவர்கள் சமூகம் எப்படி மாசடைகின்றதென விளக்கினர். அதாவது மாசு காணப்படும் தன்மைகள், வடிவங்கள் என நீண்ட தகவல்களை முன் வைத்தார். அதில் குறிப்பிட்ட அனகேமான தகவல்கள் இவ்விலக்கியச் சந்திப்பில் கலந்து கொண்டோர் அறிந்தவையே. அப்படி அவர்கள் அறியாவிடினும் தகவல்களாக முன்வைக்கப்பட்டன. இத்தகவல்களை வழங்குவதால் என்ன இலாபம். எமது அறிவை வளர்ப்பதாக வகைப்பினும் எப்படி சமூகம் மாசடைவதைத் தடுக்க முடியும். இதைப்பற்றி வணைமனென்றே கதகைகாமல் விட்டதையும், இதற்கெதிராக போராட வணைமனதையும் சூட்டிக்காட்டி நாம் பச்சியத்தைத் தொடர்ந்து, உணர்ச்சிவசப்பட்டு எழுந்த நித்தியானந்தன் அமெரிக்கா சமூகம் அசுத்தம்; தொடர்பான கட்டத்தில் முரண்பட்டமையைச் சூட்டிக்காட்டி அமெரிக்கா ஒத்துக்கொள்ள வணைமனென வணைமிக் கொண்டார். இதே கோரிக்கையை சமூகம் மாசடைவதற்கான கட்டத்தில் மீன்றாம் உலக நாடுகள் சார்பாக கலந்து கொண்டவர்களும் கோரினார்கள். நித்தியானந்தனை விட பல சிறப்பான புள்ளிவிபரங்களுடன் விளக்கி அமெரிக்காவையும், மறைகத்தைய நாடுகளையும் ஒத்துக்கொள்ளக் கோரியவர்களே. அவர்கள் கோரிக்கையுடன் கைவிட்டது போல் நித்தியானந்தனும் உணர்ச்சிவசமான கோரிக்கையுடன் திட்டமிட்டே பிரச்சனையைத் தொடராமல் திசை திருப்பி கோருவது, பிரார்த்தனை செய்வது எனப் போராட்டத்தைத் தடுக்கும் வகையில் செயற்பட்டார்.

சமூகம் மாசடைதல் என்பது ஏகாதிபத்தியங்களாலேயே உருவாக்கப்பட்டது. மீன்றாம் உலக நாடுகளை ஓட்டச் சூரண்பிக் கொழுக்கும் இவர்கள், தமது நாட்டில் வளையிறோம் கழிவுகளைத் தடுப்பதற்காக மீன்றாம் உலக நாடுகளில் உற்பத்தி செய்வதும், அளவாக்கு மீறிய நுகர்வகைகொண்டு இருப்பவர்களும், தமது நாட்டில் தடை செய்யப்பட்ட பொருட்களை மீன்றாம் உலக நாட்டில் உற்பத்தி செய்வதும், தமது நாட்டைக் கழிவுகளை மீன்றாம் உலக நாடுகளில் கொட்டுவதும் மற்றும் கடலில் கொட்டுவதும்..... என ஏகாதிபத்தியங்கள் திட்டமிட்டே சமூகம் மாசுபடுத்துகின்றன. இதைப்பற்றி ஏகாதிபத்தியங்களுடன் கதகைக முற்படும் இடங்களில் இவ் ஏகாதிபத்தியங்கள் சனத்தொகைப் பெருக்கத்தை சமூகம் மாசடைவதுடன் சம்மந்தப்படுத்தி தமது சூரணடலை தொடர்கின்றன.

இந்த வகையில் ஏகாதிபத்தியங்களும், மீன்றாம் உலக நாடுகளின் பொம்மை அரசுகளும் செய்து வரும் சமூகம் மாசுபடுத்தும் நடவடிக்கையை நாம் கதைப்பதால் மட்டும் தீர்த்துவிட முடியாது. அதுபோல் தனிநபர் என்ற வகையில் சிந்திப்பதாலும்

தடுத்துவிட முடியாது. ஆனால் இலக்கியச் சந்திப்பில் இவற்றையே செய்தனர் . இதனை எதிர்த்தபோது எம்மை அவர்கள் எதிரியாகவே பார்த்தனர் . இதில் எம்மை எதிரியாக பார்ப்பவர்கள் , சமூக மாதிரித் தோடர்பாக கதைப்பது என்பது சரியான போராட்டத்தைத் திசைதிருப்பி சமூக மாதிரித் தோடர்பாக ஏகாதிபத்தியத்தையே பாதுகாப்பதேயாகும் . இதற்கெதிராக போராட்ட அமைப்பு ரீதியாக இணைந்தே போராட வேண்டும் . இலக்கியச் சந்திப்பில் கலந்து கொண்டவர்களில் குறைந்தபட்சம் இங்கு போராட்டம் அமைப்புகளுடன் இணைந்து போராட்டம் படுக்கோரத் தயாராக இல்லலை. ஏனெனில் இங்கு போராட்டப்பவர்களுடன் இணைந்து போராட்டம் போது போராட்ட நடவடிக்கைகளை வன்முறை மூலம் இவ்வரசுகள் அணுகுகின்றன . அப்படி அணுகும் போது போராட்டப்பவர்கள் இதற்கு மாற்று வழியாக புதிய அரசை(தாம் அரசை கைப்பற்ற) உருவாக்க முயல்வார்கள் . இது ஓடுக்கப்பட்ட மக்களின் அரசாக இருக்கும் . இது வெறும் தகவல்களைக் கூறுபவர்களுக்கெதிரான அரசாக இருப்பதால் போராட்டவேண்டும் எனச் சொல்வதைத் தவிர்த்து உணர்ச்சிவசப்படும் வண்டுகோளுடன் (பாராளுமன்றத்தில் நடப்பது போல்) மக்களதைத் திசைதிருப்பி போராட்டத்தைக் கைவிடுகின்றவர்கள் இப்பிரமுகர்களே.

ஐந்தாம் பருவம் - இலக்கியச் சந்திப்பில் இவற்றையே செய்தனர் . இதனை

இலக்கியச் சந்திப்பில் இந்நிகழ்ச்சியுடன் எம்மக்கு முற்றாக கருத்துச் சூதந்திரம் மறுக்கப்பட்டமையினால் வளையினோம் . இந்நிகழ்ச்சியை நடத்திய நால்வரில் ஒருவருக்கும் , வேறு சிலருக்கும் கருத்துச் சூதந்திரம் மறுக்கப்பட்டது . பணிகள் பிரச்சனை என்பது பணிகள் மட்டுமே பச்சையம் என்ற பார்வையைக் கொண்ட சில பணிகள் இருந்த நிலையில் , ஆண்கள் இருக்க விவாதம் உருவானது . சமர் 2 இல் இது தொடர்பான எமது நிலையை உறுதி செய்ததுடன் இவ்விதழிலும் பண விடுதலை சம்பந்தமான சில விடயங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு கட்டுரையையும் வளையும்கிறது . நாம் இவ்விடயங்களைச் சூருக்கமாக விவாதிக்க முற்படுகிறோம் . விவாதத்தில் பணிகளால் எழுப்பப்பட்ட பிரச்சனைகளாக வீட்டில் பணிகள் ஆண்களால் ஓடுக்கப்படுகின்றனர் . தோலபச்சியில் ஆண்கள் எம்மை கடைக்கும் களேளிகள் . இன்று ஜரோப்பிய நாடுகளுக்கு வரும் பணிகளை தரக் குறைவாக கதைத்தல் , ஒரு வீட்டில் பண்ணைத் தனீர் தரும் போது முதலில் கணவனுக்கு கொடுத்த பின்பே எனக்கு , பணிகள் வலையைக் குப்பாய் வந்த பின் வீட்டு வலையைச் செய்தல்என்ப பல பிரச்சனைகளை முன் வைத்தனர் . இப்பிரச்சனைகள் பணிகளுக்கு உண்டு என்பதை சமர் பிரணமாக ஏற்றுக்கொள்கிறது . இதனைவிட இன்னும் பல விடயங்களை பணிகள் எதிர்கொள்ளுவதாகவே நாம் பார்க்கிறோம் . பணிகள் எழுப்பிய இப்பிரச்சனைகளுக்கு எதிராகப் போராட்ட ஒரு அமைப்பையும் , மற்றும் ஓடுக்கப்பட்ட பணிகள் தொடர்பாகவும் நாம் கதைத்தோம் . இதில் அவர்கள் அனைத்து பிரச்சனைகளையும் கைவிட்டு நடத்த வரக்கூடும் பணிகளாகிய எமது

Written by பி.இரயாகரன்

Friday, 28 November 2008 19:23 -

பிரச்சனையைக் குறித்துப் போராடக்கூடாதா என்று நாம் சொன்னதை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளத் தயாரின்றி வன்மத்துடன் கதையைக் மறைத்துள்ளனர்.

பிரச்சனையாக இங்கு எழுப்பிய விடயங்கள் ஜரோப்பிய நாடுகளிலுள்ளவர்களுக்குச் சிறப்பாகப் பொருந்துவதால் இப்பிரச்சனையை இலங்கையிலிருந்து இங்கு வந்த போது ஏற்பட்ட பாதிப்புக்களுடன் கலந்ததே. இலங்கையில் எம்.மக்களின் கலாச்சாரமாக நிலப்பிரபுத்துவக் கலாச்சாரமேயுள்ளது. எமது நிலப்பிரபுத்துவக் கலாச்சாரத்திலிருந்து இங்கு வந்த நாம் ஜரோப்பியாவில் காணப்படும் மதவாதத்துவச் சீரழிவுகளை (ஏகாதிபத்தியச் சீரழிவுகள்) கலாச்சாரத்துக்குள் வாழ்கிறோம். இந்நிலையில் இவ்விரு விடயங்களுக்குள் முரண்பாட்டைப் போட்ட மீத விமலகைகின்றன. எமது பணிகள் ஜரோப்பிய பணிகளின் வாழ்க்கைகளைக் கண்ணுற்று அதன் பாதிப்பால் தாக்கப்படுகின்ற நிலையில் இங்கே பண விடயத்தைக் காலக் காலம் எழுகின்றன. இப்படி ஜரோப்பியாவில் வளிவரும் காலங்களில் இரு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

1) ஜரோப்பியப் பணிகள் அனுபவிக்கும் சூதந்திரத்தின் சரியான அம்சங்களை மட்டும் கருதுதல்

2) ஜரோப்பியப் பணிகளின் சீரழிவுடன் கூடிய சூதந்திரத்தைக் கருதுதல்

இவ்விடயத்தில் முதலாவது வகையினரின் கோரிக்கைகள் முழுமையான பண விடயத்தைப் பற்றிய ஒரு பார்வை இன்றி, முதலாவது உருவான போது பணிகள் பெற்றுக் கொண்ட சில சலுகைகளையே கருதுகின்றனர்.

இரண்டாவது வகையினரின் கோரிக்கையோ ஜரோப்பிய பணநிலைவாதிகள் எனக் கூறுபவர்களின் சீ ரழிவையையே கோருகின்றனர். சில பணிகள் தனியாகவும், அதனேரேம் திருமணம் செய்தோர் (ஆண் பண அடங்கலாக) கோருவதுடன், தம்மை முற்போக்குகள் எனவும் அழைத்துக் கொள்கின்றனர். முற்போக்கு என்ற சொற் தொடரவை வைத்து எல்லாப் பிரச்சனையிலும் பிழைப்பது போல் பண்களும் பிழைக்கின்றனர். தமது பலவீனங்களை, தமது செயல்களை நியாப்படுத்த ஈழப்போராட்டத்தில் உள்ள முற்போக்கை தவறாக பயன்படுத்தி சரியான பணவிடுதலகைக் குத்திராகச் செயல் ஆற்றுகின்றனர். இவர்கள் வகைக்கும் ஒரு இரு கருத்துக்களை ஆராய்வோம்.

சிலர் திருமணம் என்பதை சகெஸ் மட்டுமென்ற வரையறைக்குள் மட்டுப்படுத்திவிடுகின்றனர். இதிலிருந்து கொண்டு எமது சமுதாயத்திலுள்ள ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற திருமண உறவை இவர்கள் தவறானதெனச் சொல்லி ஆண், பண இருவரும் திருமணத்திற்கு முன்போ பின்போ பல ஆண்களுடனும், பல பண்களுடனும் சகெஸ் வாழ்வை கோருகின்றனர். இது ஜரோப்பிய சமூகத்தில் சீ ரழிந்த கலாச்சாரமாக பரிணாமம் அடைந்துள்ளதுடன், பொதுவாக இது தலநகரங்களில் மட்டும் காணப்படும் சிறப்பான தன்மையே. இதனை எம்மவர்கள் (ஆண்கள், பண்கள்) கோருவதென்பது ஒரு விடுதலையல்ல. மாறாக பண சீ ரழிவே. எமது சமுதாயத்திலுள்ள ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற உறவுமுறையில் ஒரு சில தவறான அம்சங்கள் இருந்தபோதிலும் அவ்வாறும் முறையே சரியானது. இது இலங்கை, இந்தியாவில் மட்டுமல்ல ஜரோப்பியாவிலும் பரமபான்மையானதோர் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

இக்கட்டத்தில் பசிய பண தனக்கு காதல் ஏற்பட்டதாகக் கூறியிருந்தார். இவ்வாதம் நாம் எடுக்கும் கருத்துடன் எந்தளவு முரண்பாடு கொண்டதென்பார் க்கலாம். அப்பண முன்பொரு கவிதை எழுதிய போது அதில் பயன்படுத்திய வசனங்களை இக்கட்டுரையில் பாவிப்பதைத் தவிர்த்து விடுகிறோம். ஏனெனில் அச்சொற்றொடர்கள் எம்மத்தியில் பசுவது தரக் கூறவைவானது என்பதால். கவிதையில் ஓர் ஆணின்

ஆண்மையை ஆணாதிக்கத்தின் வளிப்பாடனைக் கிறியிருந்தார். இவ் விவாதத்தில் இவருக்கு காதல் ஏற்பட்டதெனில் ஆண்மையில் லா ஓர் ஆணையா விரும்புகிறார்.? அதையெப்பி அறிந்து கொண்டார். இவையெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடு கொண்டவையே. இதில் ஓர் ஆணின் ஆண்மையை ஆணாதிக்கத்தின் வளிப்பாடாக காட்ட முயன்ற இப் பண்ணிலைவாதி பண்ண ஓடாக்கு முறையை தவறாகப் பார்ப்பதை இங்கு நாம் பார்க்கலாம். இயற்கையின் பரிணாமத்துடனேயே ஆண், பண்ண உருவமைப்பும், அவர்களிடையே வேறுபாட்டையும் தோற்றுவித்தது. இதுவே ஆணுக்குரிய ஆண்மையை உருவாக்கியது. பண்ணை ஓடாக்கவெண்டும் என்று ஆணால் உருவாக்கப்பட்டதல்ல. இதை ஆண் உருவாக்கியதாக பார்க்கும் இப் பண்ணிலைவாதியின் கருத்துக்கள் உண்மையான பண்ண விடாதலை கருத்துக்களல்ல. இது போன்ற ஒரு பண்ண கருவை சூமக்கும் நிகழ்வென்பது ஆணால் திணிக்கப்பட்டதல்ல. ஒரு பண்ண கருவை சூமப்பதென்பது பரிணாமத்தின் நிகழ்வுகளே. இதை ஆண்களால் திணிக்கப்பட்டதாக கருதுபவர்கள் பண்ண கருவைச் சூமக்கும் இந் நிகழ்வை பண்ண விடாதலையுடன் மூபிச்சூப் போட்டு பண்ணிலையின் சரியான பக்கங்களைப் பார்க்கத் தவறுவதுடன் அதைத் தடுக்கின்றனர். ஓர் ஆணின் ஆண்மையும், ஒரு பண்ண கருவைச் சூமக்கும் தன்மையும் ஒரு பரிணாம வளர்ச்சியே. இதனைக் கொச்சைத் தனமாகப் பார்ப்பதென்பது பண்ண விடாதலை தொடர்பான பார்வையின் குறைபாடுகளே. இப்படிப் பல.....

நடுத்தர வர்க்கப் பண்ண்களாகிய நாம் எமக்குள்ள பிரச்சனைகளைக் கதகைக்கக் கூடாதா? என்று கரல் எழுந்தன. இதில் நடுத்தர வர்க்கப் பண்ண்கள் மட்டுமின்றி அனாதைத் து வர்க்கப் பண்ண்களும் தமது பிரச்சனைகளை கதகைக்க வேண்டும். ஆனால் இங்கு பிரச்சனைகளை கதவைப் பது மட்டுமா? என்பதே நமது கேள்வி. இலக்கியச் சந்திப்பில் கலந்து கொண்டோர் பண்ண எழுத்தாளர்கள் என அறிமுகமானவர்கள். இதற்கெதிரான ஒரு போராட்ட வடிவத்தைப் பற்றிக் கதகைக்காமல் விட்டு நீங்கள் பண்ண்கள் ஓடாக்கப்படுகிறார்களென சொல்வதால் எதையும் சாதிக்க முடியாது, போராட்டம் ஒன்றின்கூடாக மட்டுமே பண்ண விடாதலையை அடையமுடியும். போராட்டம் மீலம் விடாதலையையே ஒரு ஸ்தாபனம் வேண்டும். அந்த ஸ்தாபனம் நடுத்தரவர்க்கத்தை மட்டும் பிரதிபலிப்பின் விடாதலையைப் பற்றிவிட முடியாது. ஏனெனில் ஒரு பண்ண தான் மட்டும் போராடி பண்ண அடக்குமுறையை உடக்க முடியாது. அதுபோல் நடுத்தர வர்க்கப் பண்ண்கள் தமக்கென அமைப்புக்கூடாக ஒருபோதும் சமுதாயத்திலுள்ள அனாதைத் து வர்க்கப் பண்ண்களுக்கும் மட்டுமின்றி தனது வர்க்கத்திற்க்கும் விடாதலையைப் பற்றிவிட முடியாது. எனவே அனாதைத் து வர்க்கப் பண்ண்களும் விடாதலையைப் பற்றி அனாதைத் து வர்க்கப் பண்ண்களின் பிரச்சனைகளையும் ஆராய்வதும் அதனேரேம் அதற்கான வேலைத்திட்டம் எப்படியிருக்கவேண்டும்மெனவும் ஆராயவேண்டும். பண்ண ஓடாக்குமுறையை வறும் சம்பவங்களின்கூடாக இனங்காண்பது என்பது பண்ண ஓடாக்குமுறையை இனம் காண முடியாமல் தடுக்கும். பண்ண ஓடாக்குமுறையென்பது பண்ணின் உழைப்பு மதிக் கப்படுதல் தொடர்பானதே. உழைப்பு ஆண்களால் மட்டுமின்றி, ஆண்களுக்கு சார்பாக உருவாகியுள்ள அரசமைப்பிலும் பண்ண்களின் உழைப்பு மதிக் கப்படுவதில்லை. உழைப்பு மதிக் கப்படாமல் விடாவதிலிருந்தே உருவாகிறது பண்ண்களின் அனாதைத் து

Written by பி.இரயாகரன்

Friday, 28 November 2008 19:23 -

ஓடும் குழுமுகளும். பணிகளின் பிரச்சனைகளும் காக மட்டும் தனித்துப் போராடியும் விடுதலையைப் பெற்றுவிட முடியாது. ஏனெனில் பண ஓடும் குழுமுகை சமீக கட்டமானமாக (அதாவது ஏகாதிபத்தியம் சார்பாக) உருவாகியுள்ள நிலையில் இதையுடக்க அனதத்துப் பிரச்சனைகளும் காக (சமீக கட்டமானத் தையுடக்க) போராடும் போது மட்டும் பண்ணும் விடுதலையைப் பெறமுடியும். இது ஒரு புரட்சியுடன் மட்டும்மின்றி கலாச்சார மாற்றத்தினிடாகவே உழைப்புக்கு மதிப்பு பெறுவதுடன் பண விடுதலையைப் பெறமுடியும். எனவே பண விடுதலை தொடர்பாக சிந்திப்பவர்கள் ஒரு ஸ்தாபனத்தின் (அனதத்து பணிகளையும் கவனத்தில் எடுத்து) உருவாகும் பற்றியும், ஒரு சமீக மாற்றத் தைப் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும்.